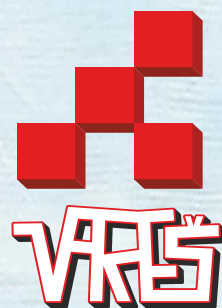

BOBOVAC

LIST VAREŠKIH HRVATA

GODINA XXXI. • BROJ 367 • SRPANJ 2025.
Cijena 2 KM • Za inozemstvo 2 €

ISSN 1512-813X

Između dva broja

Izostanak ozbiljnih razmišljanja o Bosni i Hercegovini kao zemlji triju jednakih naroda, makar se gdje gdje jedva podnosili, doveo je do logičnog rezultata: poredak se pretvorilo u cirkus. Oni koji forsiraju lažni građanski narativ hine da ne uviđaju koliko su nepopravljive štete time nanijeli. Dapače, i dalje koriste taj paravan za pokušaj stvaranja dominacije, sve zbrojeći o ravnopravnosti kao navodnom cilju. Bitan poremećaj u BiH dogodio se povratkom na vlast republikanskog predsjednika **Donalda Trumpa** i lupingom američke vanjske politike, osobito u pogledu upravljanja procesima na trusnom Balkanu. Američko veleposlanstvo u Sarajevu koje je zakulisno krojilo kapu bosanskom društvu, čak i više nego je to javno i vrlo nespretno činio ured Visokoga predstavnika u Sarajevu, kao da je pustilo sve niz vodu, a s time je na velike gubitke došao ekskluzivni bošnjački utjecaj u tom ključnom veleposlanstvu.

Otada se vodi bitka lobiranja u središtima političkog utjecaja kao što su Bruxelles i New York. Išlo se i u Dayton, a pored toga u Rim, u Moskvu, u Istanbul i Ankaru. Predstavnici bošnjačkog i srpskog naroda iz BiH ulažu maksimalne diplomatske napore da pred velikim igračima svjetske politike istaknu sebe kao bh. stranu koja je jedina u pravu i da onu drugu predstave lažljivom. Hrvatske strane u tim zadjevicama po bijelom svijetu nema jer je nominalni predstavnik hrvatskog naroda ustvari izrazito protuhrvatski nastrojen. Naravno riječ je o **Željku Komšiću**, kojega i u samom Sarajevu zovu ublehašem (obmanjivačem). Na kraju se moralo desiti i to da s tim građanskim spletkarenjem sami padnu u jamu koju drugom kopaju. Naime Komšićev savjetnik, stanoviti **Slaven Kovačević**, razotkriven je pred Europskim sudom za ljudska prava u Strasbourgu kao manipulator. Žalio se da je diskriminiran i da kao pripadnik Ostalih u BiH ne može iz Federacije birati predstavnike Republike Srpske.

Mina je eksplodirala kad se ispostavilo da taj "diskriminirani građanin BiH" ima hrvatsko državljanstvo, za koje je on procijenio da ga ne smatra bitnim. A kao nesretni Hrvat je prethodno obnašao poziciju u Gradskom vijeću Sarajeva. Dosljedan borac za građanska prava odrekao bi se tog morskog nacionalnog identiteta i putovnice pa se onda

časno založio za bosansku stvar. Međutim, neki su tom Kovačeviću našli da se nekom prilikom na sarajevskoj kantonalnoj razini bez problema izjašnjavao i kao Srbin. Mnogi u BiH zarad političkih podvala lažu tko su i što su, ali ova je blamaža pred očima Europe pokazala što je ustvari bit Komšićeve građanštine: birati i određivati drugima.

Ta je podvala dosad četiri puta upalila jedino nad biračkim pravom hrvatskog korpusa u BiH kao najmalobrojnijeg. Urodila je podrivanjem ustavno-pravnog statusa bh. Hrvata i turanjem pod tepih nacionalnog identiteta, navlastito hrvatskog, što se radi po diplomatsko-konzularnim predstavništvima u svijetu koje popunjavaju Komšićevi poslušnici. Jedini, praktično obrambeni mehanizam da se pred međunarodnim krugovima zaštiti činjenica da je BiH tronacionalna zemlja i da u njoj postoje i pripadnici hrvatskog naroda jest diplomacija Republike Hrvatske, uz sretnu okolnost da je Hrvatska punopravna članica Europske unije. Uzurpatori hrvatskih prava u BiH jogune se, naravno, i nazivaju to miješanjem Hrvatske u unutarnju politiku BiH. I opet ta nedosljednost. Nikad nijedna diplomatska nota nije upućena zbog sredstava poreznih obveznika Republike Hrvatske koja dotječu u BiH za projekte na korist svih. Konkretno u Varešu: čijim je novcem uređen plato ispred banke i porezne uprave, naspram Općine? Uz pitalicu se nude tri odgovora: a) novcem iz Zenice, b) novcem iz Sarajeva ili c) novcem iz Zagreba. Spomenuti plato nije nikakav hrvatski trg, niti je Vareš mjesto u kojem je hrvatsko stanovništvo većinsko, pa nije li onda i to asfaltiranje povreda suvereniteta i miješanje u unutar-

nje poslove entiteta, kantona /ili županije/ koji imaju neke svoje "dubokodržavne" razloge zbog kojih Vareš svjesno zapuštaju.

"Građanski" i "probosanski", kako se već atribuiraju mediji koji djeluju kao odvjetničke službe unitarne ideje, poput portala Klix.ba i slični, od te politike kojoj drže stranu poprimili su lošu naviku: i oni bi nekome nešto određivali. Njihovo bavljenje nedavnim koncertom **Marka Perkovića** u Zagrebu bio je izljev jala i osuđivanja što su na koncert masovno išli i Hrvati iz BiH. Tko može punoljetnoj osobi ograničiti kretanje ili dijeliti dopuštenje na koji će koncert ići? Još kad je prodajom pola milijuna ulaznica za taj koncert postignut svjetski rekord, silna je želja zlobnika iz cijele regije bila da tu nešto pođe po zlu, da se dogodi stampedo ili barem kakvo divljaštvo, ali sve se završilo kao da je bilo 50 tisuća a ne 500 tisuća osoba na jednome mjestu. Strukture zadužene za organizaciju, red i sigurnost položile su vrlo izazovan ispit.

A taj pjevač kojeg se smatra kontroverznim već i zbog militantna nadimka Thompson, dobivenog po mašinki koju je nosio u Domovinskom ratu, iz raznih je razloga, ali i skrivenih pobuda, zajednička smetnja mnogima. Smatraju da je u svom grlatom pohodu trebao biti zaustavljen i rashodovan istog trenutka kada je stao rat, skupa sa budnicom "Bojna Čavoglave", međutim ispostavlja se da je, i tri desetljeća nakon rata, nikad veći fenomen.

U hrvatskom društvu interesantna je reakcija lijevih i raznorodnih sumnjivih grupacija koji su za "mir, mir, nitko nije kriv", te da se Thompsona i sav njegov repertoar zabrani ili barem potjera u ilegalu, umjesto što obara rekorde naočigled cijelog svijeta. U valu objektivnih primjedaba na ikonografiju dijela Thompsonove publike, te na sakralizaciju nacionalnog zbog čega pojedini teolozi ozbiljno drže odgovornim samog pjevača, gužvu koriste i navodni pacifisti da vode rat s jednom pjesmom koja je ubola njih. Da bude gore, to je sada najveći hit. "Ako ne znaš šta je bilo..." tekstopisca **Nene Ninčevića** ima konotaciju opomene, ali nosi i jasno adresiranu poruku koja pada kao uvreda onima koji bi, da se sutra opet zarati, čučali uz svoju mamu, sretni što postoje "budale" spremne ginuti braneći domovinu ili barem svoju (dakako i njihovu) ulicu i zgradu. Dotle one što su 1990-ih tako izginuli ili isakaćeni ne treba spominjati, jer to je sada isključiva stvar njihovih obitelji. Sloboda će još ispasti razvikana i zar ima u njoj nečega nacionalno važnog? B

IZ ŽUPNIH MATICA

VAREŠ Kršteni: Filip Grgić (Ivana i Tamare), Luka Filipović (Vedrana i Tijane).

Umrli: Jozo Miletović (1941.), Vlatko Milanovski (1946.), Gema Višnjić rođ. Jarčević (1944.), Stjepan Šimić (1967.).

VIJAKA Umrli: Jozo Lovrić (1950.).

Izdavanje ovog broja potpomognuto je sredstvima Središnje uprave Hrvatskoga kulturnog društva "Napredak" i Središnjega državnog ureda za Hrvate izvan Republike Hrvatske.

Na naslovnici – Jedna od slika iz opusa pok. **Stjepana Šimića Pepija** (odabrao: **D. Tokmačić**)

POTPORA LISTU "BOBOVAC"

Antonija Martinović, Kanada – 115 KM,

Sead Asanović, SAD – 100 KM,

Maja K., Njemačka – 30 KM,

D. K., Hrvatska – 20 €,

Žan i Igor Božić, Njemačka – 100 €,

dr. Krešimir Mlivočič, Njemačka – 50 €.

Svima hvala lijepa!

Sjednica Općinskog vijeća

Općinsko vijeće Vareš održalo je 30. lipnja 2025. godine osmu redovitu sjednicu s 13 točaka na dnevnom redu. Vijećnici su najviše "municije" potrošili prilikom razmatranja Izvješća o radu javne ustanove Centar za kulturu i edukaciju, u kome od ukupno 273 tisuće KM rashoda, 239 tisuća otpada na troškove uposlenika: plaće, doprinosi i druge naknade. Postavljeno je uzgred i pitanje: što uopće radi 10 zaposlenih u toj ustanovi ako se zna da, po okvirnoj procjeni vijećnikâ SDP-a i DF-a, 70-80 posto kulturno-zabavnih aktivnosti organiziraju udruge iz nevladinog sektora i dovedu te sadržaje pod krov Radničkog doma. Istaknuto je da u tome prednjači "Moja prva nota" i, po jednome mišljenju, ta udruga sama realizira više projekata nego Centar za kulturu. Direktorica Centra **Šejla Kapetanović** objasnila je da ustanova ima sistematizaciju radnih mjesta u skladu s kojom su zaposlenici primljeni i raspoređeni. Također je kazala da su 4 od 10 uposlenih na bolovanju, od čega 2 duže od godinu dana, a dva uposlena zadužena su isključivo za stari grad Bobovac. Što se tiče namicanja profita od vlastitih aktivnosti, podcrtala je da se iz Centra za kulturu redovito aplicira na sve natječe, ali da je za projekte potrebno i političkog lobiranja, s čime Vareš kod viših instanci stoji porazno loše. Vijećnici su to okrenuli pomalo na šalu pa, u smislu toga tko bi trebao lobirati i "poguravati" vareške projekte, prebacivali lopticu s jedne na drugu političku grupaciju. Direktorica je povrh svega upitala kako nitko nije uočio ništa pozitivno u radu, npr. da je u okviru Centra osmišljena rođendaonica s igraonicom i da uspješno djeluje Centar za mlade.

Izvješće je najposlije usvojeno s 12 glasova za, 2 protiv i 4 suzdržana. Izvješće Centra za socijalni rad za 2024. godinu usvojeno je bez rasprave i sa svih 18 glasova za, kao i godišnje izvješće o radu Opće biblioteke. Još jedna javna ustanova, Dječji vrtić, dobila je za svoje izvješće jednoglasnu podršku, a o njenom radu se ponešto i progovorilo. Vrtić treba proširenje kapaciteta, kao što gradska biblioteka treba novi smještaj da se ne plaća skupi zakup, međutim vrtić ima kadrovskih problema jer odgajateljice se ne prijavljuju na natječe za zaposlenje. Ni lokalne, ako ih uopće ima,

ni iz drugih općina. Smatra se da sa strane nemaju interesa doći zbog nestabilnosti s uplatama doprinosa na plaće i zbog smještaja, a kao mjeru stimulacije predlagano je da Općina razmotri davanje svojih stanova na korištenje kojih navodno ima praznih. Predstavnica kojih navodno ima praznih. Predstavnica vrtića kazala je da nasuprot ovim problemima ustanova bilježi dodatnu potražnju za uslugama i da pored sadašnjih 60 djece još oko 30 mališana je na listi čekanja.

Informacija JP ŠPD ZDK-a d.o.o. Zavidovići o zdravstvenom stanju šuma, intenzitetu pošumljavanja, eksploataciji šuma, infrastrukturi i vodozaštitnim zonama na području općine Vareš u neka ranija vremena izazvala bi burne diskusije i zahtjeve za izvanrednom sjednicom, ali sada se čini da je svaki vareški otpor neregularnostima u toj oblasti potkresan. Svaka od stavki u naslovu informacije zaslužila bi posebnu raspravu, međutim nekolicina vijećnika imala je tek poneki prigovor za način rada i nemar u oblasti eksploatacije šuma, dok je predstavnik ŠPD-a **Kenan Zahirović**, koji je inače rukovoditelj službe za

zaštitu i certificiranje šuma, mirnim tonom iznosio pripremljeno izlaganje prema kom je "zdravstveno stanje šuma na području Vareša na zadovoljavajućem nivou". Iznio je podatak o novih 45.500 sadnica, iako je malo neobično da radnike na pošumljavanju nikad nitko nije uočio. S druge strane jako se lijepo vide štete koje ostaju iza bezobzirne sječe i još bezobzirnijeg izvlačenja trupaca, o čemu se u izlaganju nije trošilo riječi. Tek kad su vijećnici ponavljali da bi željeli i o tome nešto čuti, predstavnik Društva složio se da bi ŠPD morao više uraditi po pitanju utjecaja na način rada kooperanata. S tim je njegovim slaganjem i taj dio vijećnika umiren, a Vareš kao općina s najvećim šumskim resursom na području ZDK-a ostaje na poslovnoj jedinici Šumarije koja raspolaže s jednim rovokopačem i jednim kamionom, i rečeno je da su oba stroja na izdisaju, no ni njih se bez naloga iz Zavidovića ne smije pokrenuti da bi zakrpili bar neku štetu na lokalnim putevima nanesenu eksploatacijom šume.

3

Novo priznanje načelniku Maroševiću

Na 46. svečanoj ceremoniji dodjele priznanja održanoj u Sarajevu načelnik općine Vareš Zdravko Marošević dobitnik je prestižne nagrade "Europska ličnost 2025. godine – Najnačelnik", koju dodjeljuje Europsko udruženje menadžera.

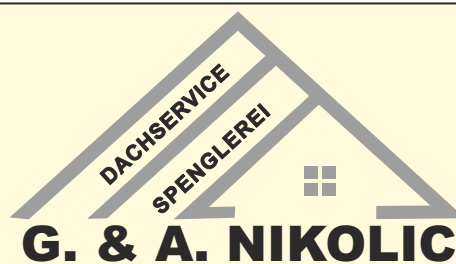
Ovo priznanje Maroševiću je uručeno kao jedinom predstavniku lokalne samouprave iz Bosne i Hercegovine u ovogodišnjem izboru, čime se još jednom potvrđuje njegov kontinuirani doprinos razvoju lokalne zajednice.

Riječ je o trećem značajnom priznanju koje je Zdravko Marošević primio u posljednjih osam godina. Ranije je proglašen Najnačelnikom Bosne i Hercegovine 2017. godine, te Europskim najnačelnikom 2022. godine.

Ovogodišnja nagrada predstavlja nastavak niza međunarodnih priznanja za profesionalno upravljanje i doprinos u jačanju institucionalnih kapaciteta jedne male, ali ambiciozne općine.

Nagrada je rezultat kontinuiranog rada, strateškog pristupa i odgovornog upravljanja, ali i snažne suradnje s Općinskim vijećem, kantonalnim i federalnim institucijama, kao i neprekidne podrške građana Vareša.

(preuzeto s portala Vareški vijestnik)

✂ Erdbergstrasse 51/2/51 ♦ A-1030 Wien ⬆ Ernst Pfiel Gasse 5 ♦ 2460 Bruck/Leitha
0664 160 83 91 ☎ 02162 66 086 ✉ office@g-a-nikolic.at 🌐 www.g-a-nikolic.at

Donacija – Za pučku kuhinju u Varešu od dr. Krešimira Mlivončića – 100 eura.

Niskotroškovni proizvođač plemenitih metala!

U trenutku kada je prethodno izdanje lista Bobovac bilo u tisku, britansko-australska rudarska kompanija Adriatic Metals PLC objavila je kako će je preuzeti kanadska kompanija Dundee Precious Metals Inc. (DPM). Ta akvizicija je pogođena za 1,25 milijardi američkih dolara, a zaključivanje ugovora najavljeno je za drugu polovicu 2025. godine.

Transakcija i promjena vlasništva dolazi u trenutku kada je Adriatic Metals pokrenuo eksploataciju rudnika srebra - Vareš Silver Operation, s planovima za intenzivan razvoj u narednim godinama.

"Rudnik Vareš ostaje na pravom putu da postane niskotroškovni proizvođač plemenitih metala, oslonjen na dug životni vijek, bogata ležišta i snažan istraživački potencijal", izjavila je izvršna direktorica Adriatica Laura Tyler.

"Ono što Vareš čini toliko uzbudljivim jest činjenica da je tek na početku svoga puta, s velikim potencijalom za rast. Ova transakcija objedinjuje komplementarne prednosti i stvara dinamičnu i raznoliku rudarsku kompaniju značajnog obujma", dodala je Tylerova.

Prema njezinim riječima, nova integrirana kompanija bit će snažno pozicionirana za daljnje investicije i širenje u regiji.

David Rae, izvršni direktor DPM-a prigodom sklapanja posla izjavio je sljedeće:

"Vareš se logično uklapa u naš portfelj: omogućava rast proizvodnje u kratkom roku i produženi životni vijek rudnika, nudi izuzetno perspektivnu koncesionu površinu i diversificira tokove gotovine. Dobro

Na Rupicama iznad Borovice
(Foto: Želimir Nikolić)

smo pozicionirani da iskoristimo naše iskustvo u podzemnoj eksploataciji i snažnu finansijsku osnovu kako bismo dodatno optimizirali ovu operaciju i realizirali puni potencijal vrijednosti Vareša", naglasio je Rae.

Tim povodom, tri dana kasnije (16. lipnja), izvršna direktorica za korporativne poslove kompanije Adriatic Metals BH Sanela Karić posjetila je sjedište kantonalne Vlade u Zenici, koja je vareško rudno i transportno područje dala u koncesiju uz minornu naknadu. Tamošnjem premijeru Neziru Piviću i ministru gospodarstva Samiru Šibonjiću ona je pojasnila situaciju oko promjena u vlasničkoj strukturi nad vareškim rudnikom.

"Ova akvizicija će trajati naredna tri do četiri mjeseca, do njene potpune imple-

mentacije. Naravno, njen završetak uvjetovan je suglasnošću skupština obje kompanije, u Kanadi i Velikoj Britaniji. Ono što nam ta akvizicija donosi jeste nova ulaganja u Varešu, intenziviranje istraživačkih aktivnosti, otvaranje novih radnih mjesta i proširenje proizvodnih kapaciteta. Spajanjem s grupom koja ukupno vrijedi više od pet milijardi američkih dolara otvaraju se velike razvojne mogućnosti", izjavila je Karićeva za press službu Vlade ZDK-a.

Također je naglasila: "Moramo shvatiti da, usprkos izazovima kroz koje prolaze Kanton, Federacija BiH i država Bosna i Hercegovina, jedna od najvećih svjetskih rudarskih kompanija prepoznala je projekt u Varešu kao vrijedan dugoročnog ulaganja, s vizijom razvoja u narednih 30 godina".

"Naša želja je da Zeničko-dobojski kanton postane jedna od najpoželjnijih regija za investiranje u ovom dijelu Evrope. Ozbiljni svjetski ulagači ovu investiciju u Varešu vide tek kao početak. Važno je da pošaljemo jasnu poruku, kako javnosti u Bosni i Hercegovini, tako i širom Evrope i svijeta, da ostajemo otvoreni za velike investicije, i da je upravo ovaj primjer smjer kojim trebamo ići dalje", izjavio je premijer Pivić.

"Raduje me što premijer Pivić i ministar Šibonjić to u potpunosti razumiju i podržavaju, jer prepoznaju vrijednost ovog projekta i potrebu za njegovim daljnjim razvojem. Ovo treba ostati ogledni primjer za druge strane investitore koji žele ulagati, prije svega u Zeničko-dobojski kanton, a zatim i u cijelu Federaciju", podcrtala je direktorica Karić.

Zaključno je dodala da kompanija Adriatic Metals BH "ostaje privržena svim prethodno dogovorenim obvezama prema Kantonu".

M.M.

Dostignuta komercijalna proizvodnja

"Tromjesečna prodaja iznosila je ukupno 34 milijuna USD u prvom tromjesečju 2025., što je povećanje od 26% u odnosu na četvrto tromjesečje 2024. Važno je da je prvo tromjesečje 2025. zapravo prvo u kojem je kompanija počela poslovanjem stvarati novac", priopćeno je iz Adriatic Metalsa BH. "Novčane rezerve pojačane su ugovorom o pretplati koncentrata od 25 milijuna dolara dogovorenim s Trafigurom, a sredstva su povučena u siječnju", dodaje se.

Kompanija Adriatic Metals potom je također objavila da je dostigla komercijalnu proizvodnju u svom rudniku u Varešu. Komercijalna proizvodnja proglašena je na temelju održavanja razine protoka postrojenja od 75% tijekom 14 dana, uključujući 80% tijekom 7 dana, te dosezanja 2.000 tona dnevno (90%) krajem lipnja, prenosi portal Indikator.ba.

Rudarske aktivnosti u Rupicama iznad Borovice dobro napreduju, s otprilike 900 m podzemnog razvoja dovršenog u drugom tromjesečju, što je kvartalni rekord. Postrojenje posluje dosljedno, a ključne potrebne dozvole, oprema i osoblje su na mjestu za održavanje stabilne proizvodnje, navodi se dalje.

"Ponosni smo što možemo objaviti postizanje komercijalne proizvodnje u rudniku Vareš Silver, što označava značajnu prekretnicu koja pokazuje našu sposobnost poslovanja na razinama proizvodnje koje podržavaju snažno generiranje gotovine. Iskreno zahvaljujem cijelom našem timu i upravi na njihovoj nepokolebljivoj predanosti i trudu u postizanju ovog važnog cilja", komentirala je Laura Tyler, generalna direktorica kompanije Adriatic Metals.

Na dionici između Breze i Vareša

U zgradi Vlade Federacije BiH u Mostaru nedavno je obavljeno potpisivanje sporazumâ o dodjeli sredstava temeljem provedenog Javnog poziva za financiranje projekata u okviru Programa utroška sredstava "Kapitalni transferi drugim razinama vlasti i fondovima". Sporazum su s federalnom ministricom prometa i komunikacija **Andrijanom Katić** potpisali predstavnici 25 općina, gradova i direkcija s područja tri kantona, među kojima je i Zeničko-dobojski, a ukupna vrijednost sredstava namijenjenih za lokalne i regionalne ceste iznosi 6,3 milijuna KM.

Iz Ze-Do kantona sredstva su za projekte na svojim cestama povukle sve općine osim dvije. Jedna je iz nekog razloga Zenica, a druga Vareš. Na naš upit resornoj službi u našoj Općini dobili smo odgovor da se nije apliciralo na javni poziv "jer se nije znalo za isti".

Treba podsjetiti na činjenicu da u ovim kapitalnim transferima Vareš nije dobro prolazio ni kad je aplicirao ranijih godina, a nagađalo se da je izostavljan iz zakulisnih političkih razloga. I dok je šansa za još jednu federalnu odbijenicu otišla niz vodu, uzvodno je od Breze prema Varešu ipak zabilježeno određenih radova na regionalnoj cesti R-444, financiranih sredstvima Kantona, a u čijoj nadležnosti i jesu regionalni putevi i njihovo održavanje.

Na perifernom području općine Breza u pravcu Vareša na nekim je dijelovima urađeno kompletno presvlačenje kolovoza, što već spada u rekonstrukciju a ne u održavanje, u svakom slučaju i to je najviše u korist Varešu odnosno putnicima i transportima prema Varešu. Dakako, prijatnija će vožnja biti i pri frekventnom odvozu prirodnih dobara iz Vareša.

A za radove sanacije kolnika na R-444, od granice naše općine uzvodno, ovoga puta treba iznijeti pohvale. Inače je, prema iskustvima na vareškom području, vrlo izoliran slučaj da se, kad već nema većeg ulaganja od krpanja, to krpanje obavlja temeljito i stručno. I još jedno hvalevrijedno unapređenje: dokučeno je da nije u redu isjeći stari asfalt pa otići na drugi posao i vratiti se tjedan-dva poslije s novim asfaltom jer to usporava promet, šteti podvozju, felgama, gumama, nepotrebno se potroši više goriva odnosno više onečišćuje okoliš itd. Ovoga puta to je rađeno proračunato: izrezivalo se i uklanjalo samo onoliko koliko će do kraja dana biti nanovo presvučeno. Nadasve, prijelazi između starog i novog asfalta neobično su neosjetni.

Ovu sanaciju obavlja brezansko poduzeće "Ame" na koje stanovnici Vareša imaju hrpe primjedaba, pogotovo se treba prisjetiti prošle zime, međutim zacijelo ima i radnika koji se

trude biti korektni. Jest činjenica da to ne treba biti vijest jer oni samo rade svoj posao, ali kad se zna koliko veliki broj ljudi u ovoj zemlji ne radi svoj posao, a ima privilegije i puno veća primanja, onda su ovi praktični pomaci i trud radnika uz vrelu cestu naprosto za primijetiti.

Na području vareške okolice u realizaciji su trenutno još dva infrastrukturna projekta. Regulacija korita Stavnje kroz naselje Hodžići (Dabravine), VII. faza, košta 69 tisuća KM, a sredstva je osiguralo Ministarstvo za poljoprivredu, šumarstvo i vodoprivredu ZDK-a. Također se izvodi rekonstrukcija puta Glavica – Skijarnica (do planinarskog doma Budoželj) u dužini 1.225 m. Prema podacima općinske službe za prostorno uređenje, za tu svrhu 106 tisuća KM osigurala je Vlada ZDK-a, a 112 tisuća Općina Vareš.

Promotivna vožnja 19. srpnja

U prošlom broju prenijeli smo izvješće o inicijalnom sastanku održanom u kabinetu općinskog načelnika u Varešu, a vezano za uspostavu željezničke turističke rute od Sarajeva do Vareša, pri čemu se računa i na prirodne ljepote kanjonom od Breze do Vareša kao nešto što će turistima biti zanimljivo. Potencijalne turiste ili barem radoznalce planira se ukrcati u staromodne vagone, koji su unutra ipak osuvremenjeni, i vukla bi ih dizelska lokomotiva, što bi sve skupa – računa se – trebalo pobuditi i nostalgiju. A u Varešu bi oni trebali pronaći zanimaciju u obilaženju nacionalnih spomenika ili jednostavno se predati gastronomskim užitcima po okolici.

Sa ciljem da se to razradi, kod načelnika **Zdravka Maroševića** održan je novi operativni sastanak koncem lipnja na kojem su ponovo bili iz Željeznica Federacije i iz kompanije Adriatic Metals BH koja je prugu vratila u život, zatim predstavnici Turističke zajednice ZDK-a i karika koja je, kako smo u prethodnom pisanju naglasili, nedostajala. A nedostajao je netko tko će cijelu stvar propagirati u Sarajevu odakle zamišljeni turistički vlak kreće jer uzalud je pripremati teren gostima ako oni nemaju pojma da ih se u Varešu čeka. **Tea Manko (Pentić)**, rodom Varešanka, na sastanku je bila u svojstvu predstavnice turističke agencije koja će biti spona s Turističkom zajednicom Kantona Sarajevo. Ispred Općine Vareš za implementaciju projekta zadužen je **Almir Čikmiš** iz Turist info centra.

Uglavnom, predstavnik Željeznica FBiH **Namir Mahmutović** najavio je kako će sve biti udešeno tako da to bude vlak iz prošlosti, da sjeća na vrijeme iz 1980-ih, i da će putnicima na raspolaganju biti tri vagona kapaciteta oko 200 mjesta. Kad bi se to popunilo, bio bi to vjerojatno krupniji zalogaj za vareške ugostitelje, i plan je definitivno ambiciozan, ali treba mu dati šansu. Gosti bi, doduše, mogli ostati iznenađeni na prašnjavom kružnom toku pod Varešom, ali ne treba im ni reći da se to gradi već drugu godinu. Za prvi put, tj. za promotivnu vožnju – najavljen u subotu 19. srpnja – kampanja će vjerojatno dati rezultata, ako ništa dio parade bit će uzvanici, predstavnici medija i radoznalci, ali pravi test dolazi tek na prvoj turi poslije svečarske, na kojoj bi trebali sići s vlaka u Vareš Majdanu isključivo gosti.

Pripremio **M. Marijanović**

71330 Vareš, ul. Zvijezda 25
(poslovna zgrada Bobovac)

ProfiTex

MODNA METRAŽA I KONFEKCIJA

tel./fax: 032 849 300
e-mail: info@profitex.ba | www.profitex.ba

Jubilej Radija obilježen akademijom

U prošlom broju prenijeli smo osobne osvrte kolega s Hrvatskog radija "Bobovac" Vareš u povodu dostignutog jubileja – 30 godina rada, a potom je isti obilježen svečanom akademijom u Radničkom domu 12. lipnja 2025. pa je neizostavno upisati i taj događaj.

Vareški radio zapravo se prvi put oglasio u kolovozu 1993. sa Zabrezja, ali to je bilo u doba sumraka i s padom Vareša početkom studenog događa se prekid rada. Ipak, nakon 15-ak dana ponovo se oglasio s dvosatnim večernjim programom iz studija radio Kiseljaka i to je trajalo do prosinca 1994. Slijedi novi prekid emitiranja, no 6. lipnja 1995. ponovo se oglašava s vareških prostora, točnije s lokacije iznad Pržića. Otada do danas bilježi 30 godina kontinuiteta, ali i četiri preseljenja. To je u najkraćem opis izazova s kojima se nosio, ne davši se ugasiti.

Na akademiji je izvršeno podsjećanje i na sve djelatnike Radio "Bobovca". U Varešu su 1993. godine ekipu činili: Jadranka Garić, danas Lovrenović, Mirjana Trutina Šimunović, Dragojana Grgić, Mijo Brkić, Iskren Mirčić, Perica Dugonjić, Mario Pavlović Moca i pokojni Nebojša Gerstler Bato.

U Kiseljaku, uz Mirjanu i Iskrena, u različitim etapama od studenog 1993. do prosinca 1994. ekipu su činili i Leon Dodik, Marina Djaković, Danijela Terzić Pavlić, Saša Martić i Emilija Barišić.

Prvu postavu na radiju od 6. lipnja 1995. na Daštankom/Pržićima sačinjavali su, pored novinarki Mirjane i Danijele, Stijepo Vukančić kao ravnatelj, Goran Sprečkić kao novinar, te Ivan Lovrić i Mario Ridić kao tehničari. Nakon toga dolaze u redakciju Boško Andrić, kao novi ravnatelj, dok su Čedomir Jelić, a zatim Mladenko Marijanović bili urednici programa.

Današnjim djelatnicima Ivanu Lovriću i Danijeli Pavlić, koji već 15 godina program Radio "Bobovca" kreiraju i realiziraju sami, svečanu akademiju pomogla je organizirati udruga "Eko turist" Vijaka-Vareš, a uz pokroviteljstvo predsjednice Federacije BiH Lidije Bradare, kompanije Adriatic Metals BH, Fondacije Adriatic i kompanije Seven plus. Uz brojne uzvanike iz kulturnog, društvenog i političkog života općine, Ze-Do kantona i Federacije BiH, Radnički je dom ispunio i velik broj građana/slušatelja.

Ivan Lovrić i Danijela Pavlić

Posebna gošća bila je predsjednica Federacije BiH Lidija Bradara, koja je ujedno bila i visoka pokroviteljica obilježavanja. U svom obraćanju naglasila je važnost lokalnih medija poput radio "Bobovca" u očuvanju identiteta i jačanju zajedništva.

Čestitku je izrazio i načelnik općine Vareš Zdravko Marošević poručivši kako će Općina i dalje podržavati lokalne medije koji prate sva zbivanja i na usluzi su svim sugrađanima.

Ravnatelj radija "Bobovac" Ivan Lovrić je iznio retrospektivu rada ove postaje (što je već prezentirano u našem prošlom izdanju), a bivši ravnatelj Boško Andrić također se obratio i podsjetio na ambijent i teške okolnosti u kojima je Radio radio u razdoblju od 1995. do 2000. godine. Kroz prikazani video prilog govorili su i drugi koji pamte ta početna vremena: Jadranka Lovrenović, Iskren Mirčić, Mijo Brkić, Perica Dugonjić, Miroslav Pejčinović, fra Mato Topić...

Od brojnih čestitki koje su pristigle za jubilej izdvojena je ona od državnog tajnika Zvonke Milasa iz Središnjeg državnog ureda za Hrvate izvan RH, uz naglasak da bi bez financijske potpore s te instance Radio "Bobovac" dosad sigurno zaključao vrata. Voditeljica programa bila je Danijela Pavlić, a izvedeno je i nekoliko glazbenih točaka. Na kraju: dodjela zahvalnica pokroviteljima, rezanje slavljeničke torte i bogat domjenak za sve prisutne.

Održan osmi vareški art festival

U Centru za kulturu i edukaciju Vareš, odnosno u dvorani Radničkog doma 3. srpnja 2025. godine otvoren je 8. Vareš art festival izložbom slika i promocijom knjige "Jusići-Dizdari – od dizdara Bobovca do danas" čiji je autor Vareša-nin Dženan Jusić.

Riječi dobrodošlice gostima na otvorenju VaArt-a uputila je direktorica Centra Šejla Kapetanović, a o sadržaju knjige, uz autora, govorili su promotori Vedad Jusić, općinski načelnik u Brezi, i prof. Ramiza Smajić, doktorica humanističkih znanosti. Uvod u likovnu izložbu, kroz osvrt na Jusićeve radove postavljene u predvorju Radničkog, dala je akademska slikarica Binasa Memić. Voditelji promocije bili su Sahudina Beganović i Nail Hercegovac, a u glazbenom dijelu nastupio je Noah Filipović.

Druge večeri festivala, 4. srpnja, upriličeno je predstavljanje stručne knjige "Psihologija akademske motivacije" autorice prof. dr. Anele Hasanagić, profesorice na Islamskom pedagoškom fakultetu Univerziteta u Zenici. Ova Varešanka autorica je i koautorica pet knjiga i preko 30 znanstvenih radova. U glazbenom dijelu nastupile su Nejra i Adna Begić.

Treće večeri, 5. srpnja, trebao je u sklopu memorijala "Ipe Ivandić" biti održan koncert pop-rock benda "Stakleni grad", međutim je odgođen jer toga je dana stigla vijest o smrti Stjepana Šimića Pepija, djelatnika Centra za kulturu i jedno vrijeme menadžera te ustanove, u kojoj je osmislio i VaArt i memorijal te kreirao mnoge druge pomake na kulturnoj sceni Vareša. Tako je baš u vrijeme festivala pala komemoracija na kojoj se društvena zajednica oprostila od njega u Radničkom domu 7. srpnja.

Posljednji festivalski sadržaj održan je prema najavi, 8. srpnja, a na sceni Radničkog izvedena je predstava "Derviš i smrt" prema djelu Meše Selimovića i u režiji Lili-ane Ivanović. Nusmir Muharemović iz Bosanskog narodnog pozorišta Zenica i Daniel Kovačević iz Beograda bili su sjajan glumački dvojac za ovu kazališnu dramu, kojom je i zatvoren Vareš art festival.

Inače je, pod novim umjetničkim vodstvom, ovoga puta VaArt održan ranije i u kraćem razdoblju nego prijašnjih godina. A usporedno s programima u Radničkom domu organizirano je i "Vareško ljeto" na platou gradske tržnice, s izložbeno-prodajnim štandovima vareških udruga i pojedinaca, mada nije osobito privuklo građane.

Varešanin na mediteranskom festivalu

Na otoku Korčuli, u istoimenom gradu, svake godine u srpnju održava se međunarodni festival pjesme i vina pod nazivom "Marko Polo Fest". Pokrenut je 1996. godine nakon oslobođenja Republike Hrvatske i u čast 700. obljetnice povratka moreplovca Marka Pola s Dalekog Istoka. Za podsjećanje, Korčulanin Polo je bio čuveni putnik, putopisac, trgovac i istraživač Dalekog Istoka, te nadasve diplommat na dvoru mongolskog cara Kublai Khana.

"Marko Polo Fest" sastoji se od dvije finalne i jedne međunarodne večeri: "Pisma i Vino", "Zabavne Melodije" i "Melodije Marka Pola". A uoči prve festivalske večeri održava se "Fešta od vina", na kojoj pravo natjecanja imaju proizvođači vina iz cijelog svijeta. Ocjenjivački sud je sastavljen od profesionalaca, enologa, a degustaciji vina pridružuju se i estradne zvijezde, tj. izvođači, glumci, pjevači te predstavnici zemalja, sudionici Festivala.

Zašto ovogodišnji, i to jubilarni 30. festival na Korčuli ima značaja za Vareš? Ima, više zbog pjesme nego zbog vina, jer na pozornici će se u natjecateljskom dijelu naći i jedan Varešanin. A tko bi pak u

današnje vrijeme mogao napisati i komponirati nešto za festival međunarodnog kalibra osim Mišo Zlović. On je kompletan autor (muzika, tekst i aranžman) skladbe "Ruke pomirenja" te će sudjelovati u njezinu izvođenju, a u suradnji sa sarajevskim pjevačem s kojim je jednom prigodom nastupio i u Radničkom domu u Varešu. Riječ je o Nerminu Hanjaliću. Njegov nastup na festivalu sponzorski su podržali Zdravko Barkić, Matilda Kalas, Petar Jelić i Dario Dodik.

A da bi se razumjelo kolika je konkurencija za takav festival treba napomenuti da je Zlovićeva pjesma ušla u izbor između 144 prijavljene. Budući da će Hrvatska radio televizija izravno prenositi festivalske večeri 19. i 20. srpnja i da su programi HRT-a dostupni preko raznih operatera bit će to jedinstvena prilika da se u jeku raznoraznih ljetnih sadržaja uz TV ekrane navija za nekog svog na jednom međunarodnom festivalu na obali Mediterana.

M. M. **B**

NAJAVA

Uz neizmjernu vezanost za naš MIR i više nego pozitivne rezultate našeg ustrajnog zalaganja za održavanje, upotpunjavanje i razvitak rodnog kraja, te prenošenje te iste ljubavi i vezanosti na mlađe naraštaje, najavljujemo svečano obilježavanje jubilarnih sada već 25 godina dugih okupljanja – susreta sela Mir, Mirjana i prijatelja Mira.

Program obilježavanja:

Subota 26.7.2025. – Svečano središnje obilježavanje s početkom u 19 sati u dvorani Radničkog doma u Varešu (raskošan kulturno-glazbeni program sa službenim dijelom večeri, domaćim poslasticama i mega tombolom).

Nedjelja 27.7.2025. – Druženje na otvorenom izletištu, sportsko-rekreativnom terenu iznad sela Mir od 12 sati (mnogobrojne sportske aktivnosti za djecu i odrasle, kulturno-glazbeni sadržaji, uživanje u ljepoti prirode i ugođaju dobro poznate kulinarne ponude i gostoprimstva Mira i Mirjana).

U nadi za skorim viđenjem na našim susretima, srdačno Vas pozdravljamo uz našu jedinstvenu želju da "Mir živi vječno".

Organizacijski odbor

Generacija koja je odrasla uz mirske susrete (godina 2013.)

SELO MIR (VAREŠ)

25. SUSRETI

TOMBOLA

IZVLAČENJE
RADNIČKI DOM - VAREŠ 26.07.2025.

1. NAGRADA / PRISE

QUAD
POLARIS
SPORTSMAN 570
25'000 KM

CIJENA - PRISE PO TOMBOLI:
100 KM / 50 € / 50 CHF

city

POLARIS
BOSNA I HERCEGOVINA

RADIO BOBOVAC
VAREŠ

QUADA
EXPEDITION
VAREŠ

Misteriji crkvišta iznad Vareša

Piše **Mladenko Marijanović**

U "Bobovcu" smo, prvi put u broju 119 (u studenom 2004.), svratili pozornost na zaboravljeni i zarasli povijesni lokalitet iznad grada koji iz ranije prošlosti nosi naziv Oglavić, a u novije doba to je Kota (Oglavić predstavlja njen sami vrh). Kota je kao zemljopisni pojam uvedena u vrijeme otvaranja rudnika željezne rude "Smreka" 1950-ih i njome je zahvaćeno i prebrisano kompletno ranije nazivlje za lokacije koje su okruživale Oglavić. Tako su toponimi Planina, Šumski vrtlovi, Pribija i Propast doživjeli – propast. Da ne postoje rijetki pisani tragovi (a oni iznova i iznova potvrđuju koliko je od presudne važnosti zapisivati) tko bi danas u anketi među Varešanima uopće znao gdje se nalazila ta Pribija ili ta Propast, iako su to bile lokacije doslovce gradu za vratom, ne u nekoj nedodijli. No, zato ćemo ovdje uključiti izvore.

Dana 17. kolovoza 2024. u Radničkom domu u Varešu predstavljena je i konačno javnosti postala dostupna knjiga "Vareš 1897. – 1911." (kao 63 izdanje Zbornika za narodni život i običaje Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Zagrebu) za koju je gradu prikupljao i bilježio vareški profesor povijesti i jezikoslovlja Mijo Žuljić (1875. – 1956.). Tragajući po njoj, na 70. stranici nalazimo jedan segment u kome se spominje Oglavić i koji pomaže ubicirati okolne lokacije čiji su toponimi poslije eliminirani:

"Zaputimo se iz Vareša uz Postjenje (na sjevero-zapad) pa uz Dolove, izaćemo za jedno po sata na Pribiju. Ako kreneš s Pribije desno uz brdo, za čas ćeš izići na Gašinu stijenu s koje se lijepo vidi vas Vareš. S Gašine stijene se dogje na Vijenac i (ako se držiš sve na desno) k Pobrinu anu. S Pribije bi glavnim putem izbio u Brezovac i dalje na Vranjkovce (selo i 'ortovi' – rudokopi 1286 m nad morem). Iz Brezovca vodi jedan put (na lijevo) u potok Bukovicu i u selo Borovicu.

S Pribije Ti je na lijevo ostao Oglavić (soborije nekadanje crkve sv. Ilije, sada šumom zarasle). Igeš li s Oglavića prema zapadu sunca, sigješ na (drugi nego gor rekosmo) Brezovac, odakle Te jedan put vodi povr Planine, a drugim moreš niz Mišurine njive saći u Potoke (selo). Oglavić i Planina došli su upravo zapadno od Vareša, a nadmašili su Vareš za jedno 250-300 m (Oglavić je malo viši)."

Na stranicama 371-372 Žuljić se zasebno bavi sakralnim objektom koji se

Jugoistočna strana Kote potkraj 1950-ih godina

nalazio na Oglaviću, ali suočen s nedostatkom izvora, čak i usmenih, priznaje nemoć.

"Nisam mogao doznati kada, kako i zašto je ova crkva na Oglaviću soborena. Samo predaja veli da je tu bila crkva sv. Mije. Ono kamenje što je sada porazbacano onuda izmegju onie jelica i omorika, kojima je danas Oglavić obrastao, dosta jasno govori da je tu zbilja bila crkva od tesanoga kamena.

Drugo je pitanje kad li je ova crkva bila napravljena? Ni na ovo pitanje ne umie narod odgovoriti, nego veli da je to moralo plao davno biti. Već ima jedno papino pismo od 9. kolovoza g. 1374. kojim papa pozivlje sve vjernike da štogod doprinesu za gragjenje crkve sv. Mihovila Arhanjgela u Bresni te im zato obećaje po 100 dana crkvenog oprošćenja. I danas se južni kraj niže Oglavića zove Brezje, a sedlo sjeverno ispod Oglavića zove se Brezovac pa lako more biti da 'Bresna' u onom papinom listu znači što danas Brezje ili Brezovac. Ako je dakle tako, onda bi ona crkva što je nekada bila na Oglaviću bila sagrađena još u vrieme najslavniega kralja bosansko-ga Stjepana Tvrtka Ponosnoga, naime oko g. 1374. A poznato je da se je kralj Tvrtko I. najradie bavio tu blizu Oglavića, u Bobovcu i u Sutjesci, pa kako nie bio protivan franjevcima ni vjeri katoličkoj, nego je dapače posljednjih godina svoga vladanja prešao na katoličku vjeru te je ovoj vjeri i njezinim poglavicama pogodio, može biti da je i on sam puno doprinio te se na

našem Oglaviću za njegove vlade sv. Mihovilu podigla liepa crkva."

Pridodajmo još malo konteksta Žuljićevu tekstu: Tvrtko je najprije bio bo-sanski ban, a zatim prvi bosanski kralj. Umro je na Bobovcu 1391. u životnoj dobi od 53 godine. Za vrijeme njegove 38 godina duge vladavine ostvarena je politička stabilnost, te značajan kulturni i duhovni napredak zemlje, što ga je učinilo najjačim vladarom u povijesti srednjovjekovne Bosne.

Žuljić se dakle, vezano za (možebitnu) dataciju nastanka crkve na Oglaviću, referira na papin dokument o kojemu piše i fra Mijo Vjenceslav Batinić. Fra Mijo povijesnu građu skuplja 1880. u Rimu te u domaćim arhivima i knjižnicama i temeljem toga prvi je napisao cjelovit pregled bosanske crkvene i franjevačke povijesti. On navodi: "Prigodom gradnje crkve u Bresni (Varešu?) na čast sv. Mihovila Arhangjela papa je pozvao listom od 9. kolovoza 1374. sve vjernike da prinesu na tu svrhu svoj darak, obećavajući im 100 dana crkvenog oprosta, ali samo za slijedećih 10 godina, dakle dok se bude podizala". Riječ je o dokumentu iz vremena pontifikata pape Grgura XI., a štovanje svetog Mihovila u Bosni odnosno posveta crkve ovom arkanđelu nije zabilježena ni na jednoj drugoj lokaciji toga doba osim u (današnjem) vareškom kraju.

Fra Mijo Batinić svoja povijesna djela piše pragmatično i apologetski, ponekad nedovoljno kritički, i više kronološki nego sintetički – navode historiografi nakon

njega, ali i dodaju – koristi se sabranim arhivskim materijalom pa mu djela još uvijek ne gube na vrijednosti.

Sve u svemu ovi tragovi vuku nas sedam stoljeća unatrag, do zadnje četvrti 14. stoljeća, u vrijeme kada je današnje vareško područje užim dijelom tzv. kraljevskih zemalja i kada na manje od 20 kilometara udaljenosti od Oglavića (ili bi to bilo za ono doba manje od dva sata jahanja) na tvrdom Bobovcu stasava Bosansko Kraljevstvo.

Međutim, popunjavanje rupa od nastanka crkve na Oglaviću do njezina nestanka ni danas nije završeno. Iz dvaju citata koje smo ovdje prenijeli iz Žuljićeve knjige razvidno je da se crkva na Oglaviću u prvo vrijeme spominje kao crkva posvećena sv. Mihovilu, a kasnije kao crkva sv. Ilije. U međuvremenu se, u 16. stoljeću, kao naseljeno mjesto pojavljuje Vareš u kome je od početka prisutno štovanje sv. Mihovila kao sveca zaštitnika, a štovanje sv. Ilije javlja se u selu Potoci do kojih se (kako Žuljić opisa – niz Mišurine njeve) s Oglavića bilo lako spustiti.

Usmene predaje na izmaku 19. stoljeća, koje Žuljić zapisuje u svojoj knjizi, crkvu na Oglaviću nedvojbeno spominju kao posvećenu sv. Iliji.

Kasnije se, u drugoj polovici 20. stoljeća, s osobnim zapisima i građom zamišljenom za monografiju Vareša pojavljuje entuzijast Josip Tokmačić, kojega Oglavić također intrigira. Pritom se on ponajviše poziva na usmene izvore i napose oslanja na kazivanja starice Mande Idžaković. Ona mu je pomogla i oko imaginacije kako je Kota izgledala u prošlosti.

Evo tih detalja: "Ispod crkve je bila ravan u pravcu Pribije /a ta i danas postoji/, to se mjesto zvalo Ploče jer je bilo kaldrmisano, a okolo su niz blagu padinu bile nanizane kuće stanovnika." Manda je svjedočila kako je kamen s crkvišta na konjima i na druge načine prebacivan odnosno spuštavan u Džemat i Tiriće (naselja ispod današnje ulice Pruga) za izgradnju kućnih temelja i popločavanje *avlija*.

Tragom tih Mandinih kazivanja Tokmačić je prenio i opise lokacija, kao i tumačenja toponima: "Iznad samog današnjeg centra grada Vareša, s desne strane diže se jedan obronak planine Zvijezde koji završava malom visoravni, a zove se Oglavić jer se na tom mjestu 'radilo ljudima o glavi'. S lijeve strane strma padina vodi u kotlinu u kojoj se smjestio današnji Vareš, a desna se spušta u dolinu potoka Varešac, sada zvanu Potoci. Južna strana blago pada i prelazi u pitomu visoravan na kojoj je nekada bio šumski rasadnik pa se područje zvalo Šumski vrtlovi, a čitav kraj

Sada je sve zaraslo, posebno nakon rata 1990-ih

odnosno ta visoravan nazivala se Planina. Sa sjeverne strane ovaj se obronak spuštao također do visoravni Propast, a točka prelaza između obronka i visoravni, nekadašnja raskrsnica puteva Vareš-Pogar, Vareš-Semizova Ponikva i Vareš-Borovica nazivala se Pribija jer je na tom mjestu bilo ogromno raspelo, kao sjećanje na događaje koji su se tu zbivali. Naime, predaja bilježi da su Turci na tom mjestu izvršavali smrtnu kaznu nabijanjem na kolac. U Varešu se za takav način smrti kaže: 'pribijen na kolac'."

Tokmačićeva ostavština sastoji se od tekstova ispisanih tipkaćim strojem, a umetane su i fotografije. Uz stranice ispisane o Oglaviću bio je samo jedan fotos, pod kojim je napisano: "Ovo su ostaci crkvišta sv. Ilije na Oglaviću". Međutim, iznad te naznake je praznina, fotos nekamo nestao, pa se Oglavić tako još jednom pred našim traganjem uspješno sakrio.

Tokmačić je konačno zapisao i ovaj podatak: "U uspomeni kod starih Varešana živi predaja da je tu bio stari Vareš, s crkvom sv. Ilije, i do 1932. godine na tim razvalinama govorila se misa o blagdanu sv. Ilije (20. srpnja), ali je i taj običaj kasnije ukinut."

Poslije ovih Tokmačićevih zapisa pre staje svaki spomen Oglavića, osim možda u nekim privatnim prisjećanjima na priče iz davnine, a posljednji Varešani koji su pamtiti makar razvaline crkve sv. Ilije u međuvremenu pođoše s ovoga svijeta. Pojavi se potom list "Bobovac", a nakon godina i godina pisanja i pretresanja vareške prošlosti, dolazi do spontanog okupljanja Bobovčevog tima koji se na vlastitu inicijativu odluči probijati kroz drač da obilazi zanemarene povijesne

lokalitete. Neki od tih lokaliteta bili su toliko izbljediti u vareškom pamćenju da se javljalo pitanje: jesu li uopće postojali ili su bili plod mašte i legendi? Za Oglavić, još najbliži gradu, nije bilo dvojbe takve vrste, ali je crkva sv. Ilije, jer joj se zametnuo svaki fizički trag, gotovo pa mitska. Ne pomažu čak ni posljednja upamćena kazivanja, odnosno svjedočanstva onih ljudi koji su pribivali misama na Oglaviću o llinu prije stotinjak godina, jer crkve ondje već tada nije bilo. Ali ima jedna istinita priča iz tog vremena koja zalazi u sferu nadnaravnog.

Otac i sin, Mijo i Milić Dodik, iz Semizove Ponikve bili su "neke godine" na misi kojom se vjernike okupljalo na Oglaviću barem tako o llinu. Milić (rođen 1903.) još je bio dječak, što znači moglo je to biti između 1910. i 1920. godine. Za vrijeme propovijedi, kad bi se malo sjelo na kamen ili na sklopivi drveni tronožac (kakve se tada nosilo uza se), među čupercima trave ugledaše oni alku u tlu. Mijo u nju zatakne držalo svog štapa, pa će poslije mise malo bolje pogledati što bi to moglo biti. Misa završila, okrenu se oni, alke nigdje, ali ni štapa! Mijo se vratio kući bez njega. Dok su živjeli, taj su neobjašnjivi doživljaj prepričavali, i otac i sin.

Sličilo bi na izmišljenu šalu, mada ne bi pristajalo bogobojažnim ljudima takve misterije ispredati i još ih vezivati za misu, da u Tokmačićevim rukopisima kroz jedno drugo, kasnije kazivanje nije isplivala potvrda u rečenici koji slijedi: "Otac Mije Lekića iz Matijevića imao je livadu na nekadašnjem crkvištu i kada je jednom prilikom na njoj kopao opazio je dvije alke – moguće s nadgrobni ploča koje su valjda bile u crkvi."

Misa na vrhu Kote 2024., nakon devet desetljeća

Nema zabilješke o tome je li se taj Lekić usudio ispitati što je ispod alki, bit će da nije jer bi nešto rekao i o tome, ali to kazivanje svakako ostavlja prostora naslućivanju da se možda uz crkvu nekoć i ukopavalo, mada tome nema nikakva spomena. A ako se baš hoće podgrijavati maštu moglo bi se posumnjati i na kakvo zakopano blago. Uglavnom, nekakvih je alki tu zacijelo bilo.

Što je također zanimljiva slučajnost, stari lijevani križ s groba spomenutog Mije Dodika u Vranjkovcima dospio je na Oglavić, gdje je postavljen kao znamen da je ondje bilo crkvište. Urađeno je to 2024. godine, akcijom potaknutom iz vareškog župnog ureda, i kada se saznalo otkud potječe križ poklonjen župnom uredu (kojeg je trebalo restaurirati) kockice su se posložile, ukazujući na čudnu koincidenciju.

U "Bobovcu" broj 355 izvijestili smo o toj akciji raščišćavanja crkvišta sv. Ilije, kao i prilaza do crkvišta. Zatim je na Oglaviću prvi put nakon devet desetljeća održano misno slavlje. Bila je to misa uočnica (19. srpnja). Okupilo se pedesetak vjernika i buđenje stare tradicije proteklo je u dostojnom ozračju. Prilikom su odmah prepoznali i živući Potočani, da se vrate mjestu štovanja sv. Ilije nakon što su to izgubili skupa sa svojim selom, iseljenim i raskopanim zbog ekspanzije rudnika željezne rude u drugoj polovici prošlog stoljeća.

Katolički vjernici su se, dakle, vratili tome drevnome mjestu i to nije bilo jednokratno jer je župnik fra Leon Pendić najavio da će se molitveni pohod crkvištu o blagdanu sv. Ilije održati i ove 2025. godine. Datum isti kao lani – 19. srpnja, misa će biti služena u 18 sati. Na sam Ilindan služiti će se i "potočka misa" u groblju na Vranjkovcima u 11 sati.

Mi u listu "Bobovac", i naš tim koji je prethodno u više navrata prehodao Oglavić, uspjeli smo utoliko što je taj lokalitet vraćen iz potpunog zaborava. Iako svjesni da se u današnjoj BiH ispred arheologije ubacuje politika i ona "utvrđuje" koji su povijesni lokaliteti važniji odnosno upotrebljiviji u svrhu promicanja nekih drugih teza, ukazali smo na potencijalno zanimljiv stoljetni lokalitet i time svoj dug, barem prema lokalnoj svijesti i povijesti, smatramo izvršenim. A jednom će netko, čitajući ovo desetljećima iza nas, znati što se dalje događalo.

Čestitka

Draga bako i dragi djede,
sretna vam 51. godišnjica braka.

Vaša ljubav, strpljenje i razumijevanje kroz sve ove godine najveća su nam inspiracija.

Pokazali ste nam što znači prava obitelj, kako se zajedno smijati, ali i kako biti oslonac jedno drugome kad je teško.

Hvala vam na svim pričama, zagrljajima i savjetima koji vrijede više od svega.

Ponosni smo što smo vaši unuci i što imamo priliku učiti od najboljih.

Želimo vam još mnogo zdravih i sretnih godina zajedno, punih ljubavi, mira i radosti.
Volimo vas najviše na svijetu!

Vaši unuci: Mario, unuka Marija, Fran i David

Mandalena i Tomislav Malbašić

"Mislili smo, kada smo se rastajali, da mnoge od nas nećemo više vidjeti. Ali, mi smo uspjeli da se ostvari naš istinski san, a to su susreti koji nas iznova spajaju i nadahnjuju", riječi su Milke Sokolović-Ninković u predgovoru knjige *Zlatna generacija sarajevskih učitelja (1961- 1965)*, objavljene 2018. godine, koju autorski potpisuju Ahmed Bojičić i Željko Jurkić. Knjiga prati priču školskih drugova i drugarica, a koji su ove godine proslavili 60. godišnjicu mature.

Naime, zbog pojačane potrebe, a i velikoga interesa, školske 1961/62. godine u prvi razred Učiteljske škole u Sarajevu upisano je 11 odjeljenja. No, zbog obimnog i teškog Plana i programa mnogi polaznici su se prebacili u druge škole s blažim kriterijima. Na kraju je 1965. godine Učiteljsku školu završilo pet odjeljenja i tako su oni postali zlatna generacija učitelja.

Njihovo prvo ponovno okupljanje bilo je tek 1985. godine, o 20. obljetnici mature. U to vrijeme nije bilo lako pronaći stare znance kao danas u doba društvenih mreža. Sadžida Hamamdžić koja je tada bila zaposlena u MUP-u obratila se školskom drugu Jovanu Malešiću, zaposlenom u Arhivu grada Sarajeva. U matičnoj knjizi škole pronašli su stare adrese svojih drugova i odaslali preko stotinu dopisnica, što je rezultiralo odzivom na prvo okupljanje 6. lipnja te 1985. Poslije toga led je bio probijen i započinje svakogodišnje okupljanje zlatne generacije učitelja, koje se održavalo čak i tijekom rata 1990-ih.

Ove godine, velika i okrugla – 60. obljetnica mature, okupila je na dan 14. lipnja 19 starih drugova i drugarica, koji su već u kasnim sedamdesetim godinama života. Danas je veliki dio njih diljem BiH ili u dijaspori, a okupili su se ispred bivše Učiteljske škole, današnje Gimnazije Obala u Sarajevu, zatim pošli u obližnji restoran.

60. obljetnica mature

Željko Jurkić

Iako mnogi 60. godišnjicu mature ne obilježe ili čak ni ne dožive, ovu priču posebnom čini i to što predstavnici ove generacije odnosno nekadašnji drugovi iz Učiteljske škole prkose i vremenu i zaboravu tako što se, oni koji su u Sarajevu, svake druge srijede u mjesecu okupljaju i druže u šahovskom klubu *Bosna*. Tako već desetljećima gaje prijateljstvo koje je jače od nacionalizma i podjela.

Priču o ovim maturantima iz 1965. prenijelo je nedavno sarajevsko *Oslobođenje*, u tekstu Eme Džananović. Mi smo za ovaj prilog preuzeli ponešto od toga, ali imamo ga čime i nadograditi. Kakva bi to, naime, generacija bila da u njoj nema i Varešana?

Na početku je spomenuta knjiga kojoj je jedan od autora Željko Jurkić. Željko je čitatelj našeg lista i ljubitelj svih vrsta knjiga o Varešu. Rodio se u Vareš Majdanu

1944., a porijeklom je iz Vijake. Otac Božo sin je, kako kaže, čuvenog Poljke, a mati se zvala Marija Pollinger i bila njemačkog porijekla. Danas Željko živi u Brezi, gdje je bio i tijekom ratnog vremena te surađivao na radiju *Breza*. Hobi mu je i pisanje. No, učiteljski radni vijek proveo je u rodnom Varešu odnosno Vareš Majdanu, izvođači nastavu u matičnoj školi "Moša Pijade", te u područnim školama: Dabravine, Striježvo, Kokošćići, Budoželje, Okruglica i dr.

Željko je jedan od ponosnih članova učiteljske generacije. Napominje da ih je 1965. kad su diplomirali bilo oko 150, a među njima je još vareških imena: Jasenka Karamehić, Jovanka Videkanić, Đorđe Topalić, Karlo Višnjić, Safet Berbić, Marija Horvat, Katarina Pogarčić. Željko dodaje da kao pripadnice zlatne učiteljske generacije treba spomenuti i Vesnu Vukančić (djevojački Kobilšek) koja je iz Sarajeva došla u Vareš, udala se i u Varešu zaradila učiteljsku mirovinu, te Dobrilu Krlović koja je bila iz Titovog Užica.

Naravno, neke je po završetku učiteljske škole životni put odveo na druge strane i daleko od prosvjete pa kao takve primjere Željko izdvaja dvije uspješne sportašice. Miroslava Vučetić, udata Kuburović, i Fahrija Avdaković igrale su za košarkaški klub *Bosna* u vrijeme kada je postao europskim prvakom, kao i za reprezentaciju Jugoslavije. Fahrija je na obilježavanju 60. obljetnice mature došla čak iz Kanade.

Uz pozdrav svim Varešanima, koji ga znaju ili ga se iz davnih dana sjećaju, Željko Jurkić zamolio je da bude naveden kao: Vareša Brezan.

M. M. **B**

Akcija NK "Vareš"

Nogometni klub "Vareš" ima za sobom pobjedničku sezonu i kao prvak lige Zeničko-dobojskog kantona izborio je plasman u Drugu ligu Federacije BiH.

Nakon postignutog uspjeha slijede novi i još veći izazovi u višem rangu natjecanja. Zato su u klubu pokrenuli jednu presudno važnu akciju kako ne bi utakmice u kojima su domaćini išli igrati na "posuđenim" stadionima. Jer, igralište u Vareš Majdanu, naročito sam travnjak, prema trenutnom stanju ne udovoljava standardima Druge lige.

U susret velikom jubileju – stotoj obljetnici postojanja kluba, NK Vareš, u suradnji s Općinom Vareš i građanima/navijačima, pokrenuo akciju pod nazivom "Kupi kvadrat trave za 100 godina ljubavi". Cilj je prikupljanje sredstava za nabavku umjetne trave, čime bi nogometni teren u Varešu konačno postao kvalitetnije igralište kakvo zaslužuju i klub i zajednica.

Svi građani, navijači, simpatizeri, kao i tvrtke koje se ističu kao društveno-odgovorne, pozvani su da se uključe. Donacijom od 50 KM, simbolično se kupi jedan četvorni metar budućeg terena.

Uplate se mogu izvršiti na račun otvoren u UniCredit banci: 3385802276063654 (uz naznaku "Za kupovinu umjetne trave"); podaci za uplate iz inozemstva: IBAN: BA393385804876062227 SWIFT: UNCRBA 22 Primatelj: NK Vareš.

Može se uplatiti i gotovinski na sljedećim lokacijama: restoran "Šećerka" Vareš (kod predsjednika kluba), caffe "Aqua" Vareš Majdan (kod Saše Šormaza Mace), buregdžinica "Tepsi" Ilijaš (kod Emina Gondže ili Nedžada Operte).

Svi donatori, koji to žele, bit će javno objavljeni na web stranici NK "Vareš", a nakon uspješne realizacije projekta, bit će izrađena ploča zahvalnosti kao trajni znak priznanja za podršku. Površina koju se planira prekriti umjetnom travom iznosi 6.565 metara četvornih.

S. P. **B**

Umro je naš prijatelj. Ovo "naš" obuhvaća dvije Marijane i dva Željka, i to je prijateljstvo već odavno postalo legendarno. Marijana Svinčicki i Marijana Dinek, Željko Šain i Željko Ivanković. Kraljeva Sutjeska i Vareš (godina rođenja 1954.), te Sarajevo kao mjesto življenja i druženja. I dok ne znam smijem li i koliko govoriti o drugima, i u ime drugih, mogu slobodno reći – umro je moj prijatelj. Jedan od najboljih, od najvećih u kategoriji koju zovemo prijateljstvo. I tako desetljećima.

Što smrt misli o svakome od nas – ne znamo, ali ja znam da o smrti ovaj put ne mislim nimalo dobro. Došla je, bez ikakva stvarnog razloga, prerano. Očito je o tome tako mislio i naš prijatelj Šain, kako smo ga zvali, jer je inače, tako ozbiljan i odgovoran, temeljit kakav je bio u svemu, ne bi tako potcjenjivački pripustio ni blizu k sebi. Uostalom, to potvrđuju i njegove već prihvaćene profesionalne obveze i prijateljski dogovarane kave.

Kad čovjek ima sedamdeset godina i iza sebe odličnu profesionalnu karijeru sveučilišnog profesora na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu, dekan na tog istog fakulteta, prorektora Sarajevskog univerziteta, prvog doktora aktuarske matematike u BiH, ma što to značilo..., već to je ispunjen život. A kamoli sve drugo.

Da, to o aktuarskoj matematici je bilo jedino što nas je uvijek dijelilo. A bio sam mu i na obrani doktorata, razgovarao nerijetko s njim o tome, i opet ne znam što to znači, niti o tome išta znam reći.

A koliko je tek drugih profesionalnih i stručnih poslova obavljao, ni broja im se ne zna. Svjedokom sam desetine njih, ali... Uostalom, prijateljstvu to i nije važno, o tome će bolje pisati ljudi iz struke. Ipak, sjećam se da je bio član Upravnog odbora Narodne banke, da je bio u upravnim odborima osiguravajućih društava, savjetnik ovdje ili ondje... I ipak, i unatoč svemu, brojnim obvezama, vrstan čitatelj

Otišao je naš prijatelj

Foto: Manager.ba

Željko Šain (1954. – 2025.)

najrazličitije literature, među ostalim i onoga što sam ja pisao. Njegova Sutjeska i moj Vareš nalazili su se, susretali, preplitali na mnogo načina. A kad se tome doda i sve ono što su toj priči pridodavale dvije Marijane... Koja raskoš priča, sjećanja, uspomena... Bez jednog dijela njih jedva da bi bila moguća mnoga moja znanja, mnoge moje priče, a roman *Zaključana vrata* naprosto ne bi postojao.

Prehotali smo uzduž i poprijeko sutješki kraj, nakon što sam objavio varešku monografiju *Vareš i vareški kraj kroz stoljeća*, a on mi rekao: "Eto, sad po istoj špranci napiši knjigu o Sutjesci."

Za takvo što potreban je život, odgovorio sam. Moja monografija plod je cjeloživotnog (četrdesetak godina) intelektualnog bavljenja Varešom. O Sutjesci bi takvo što i mogao i morao pisati netko iz Sutjeske, čak iz samostana... Ja to ne bih bio u stanju bez temeljitog uvida u izvore i dokumente,

a za to treba život... Ali zato ću Sutjesku uvesti u književnost jednom velikom sutješkom pričom. I bit će to, postat će to sutješko-vareška priča, na način na koji je sutješko-vareški kraj s Bobovcem između njih jedan jedinstveni antropološki, kulturološko-civilizacijski prostor. Uostalom, podnaslov tog romana je – Sutješki monolozi.

Šain je taj roman čitao pred objavljivanje, čitao ga je i prijateljski propagirao, hvalio, dijelio sve vrijeme od njegova izlaska i na promocijama...

Spomenuh taj roman kao naše posljednje književno druženje, a gotovo da nema moje knjige s kojom ili u povodu koje nije uradio slično. "To ti može raditi samo iskreni prijatelj!", rekao je jedan od mojih izdavača.

U trenutku kad je Šain otišao na drugu stranu, a s njegovim najbližima sam se nadao da će i ovaj trenutak prebroditi, ovo malo svjedočenje prilazem tek kao sitni kamenčić iz vlastitog sjećanja u veliki mozaik koji je ostavio iza sebe i koji će se dugo nebrojenim priložima njegovih najbližih, njegovih prijatelja i znanaca (pa i nebrojenih Varešana i prijatelja lista *Bobovac*) graditi kao spomenik čovjeku uz čije ime i djelo jedva da ide išta drugo osim – Ponosan sam što sam te poznavao, a privilegirani što sam te smio zvati imenjakom i prijateljem.

Željko Ivanković

Kao bivši dopredsjednik Hrvatskoga kulturnog društva Napredak prof. dr. Željko Šain je 4. kolovoza 2000. godine prisustvovao izvanrednoj skupštini Napretkove podružnice u Varešu, održanoj u staroj crkvi, i tom prilikom fra Mati Topiću za nebrojene kulturne aktivnosti urađene kroz Napredak uručio srebrnjak s likom Svetog oca. I otad je prof. Šain bio pretplatnikom i svesrdnim poduprateljem lista *Bobovac*, do posljednjeg dana.

**Kompletna organizacija pogreba
Prijevoz pokojnika
u zemlji i inozemstvu**

+387 (0)61 862 717

+387 (0)32 843 083

Stjepan Šimić – Pepi bio je umjetnik u punom i najdubljem smislu te riječi. Bio je slikar, kipar, promišljeni tumač tišine i prostora, stvaralac koji je kroz svoj rad povezivao duh prošlih vremena s vizijama budućnosti. Svoju umjetnost nije doživljavao kao poziv nego kao način postojanja. Ona mu je bila jezik kroz koji je komunicirao sa svijetom – i sa sobom. Pepijev likovni izraz bio je osebujan i prepoznatljiv, duboko ukorijenjen u baštini Bosne i Hercegovine. Njegova djela nisu bila puka estetika – ona su nosila poruku, tražila odgovor, stvarala prostor za razmišljanje.

No, ono što ga je činilo iznimnim nije bila samo njegova umjetnost nego njegova uloga kao pokretača, graditelja, organizatora i prijatelja. Bio je utemeljitelj i dugogodišnji voditelj Međunarodne likovne kolonije Borovica, koju je s vizijom i strašću razvio u respektabilan kulturni događaj ne samo u BiH, nego i u regiji. Kolonija je postala mjesto susreta tradicije i suvremenosti, mladih talenata i iskusnih umjetnika.

Pepi je vjerovao da kultura nije luksuz već temelj zdravog društva. U vremenu površnosti, on je njegovao dubinu. U vremenu galame, on je birao tišinu. I u toj tišini, njegova djela su govorila najglasnije. Njegova dobrota, mirna prisutnost, njegova mudra šutnja i topla riječ ostavit će prazninu koju je teško ispuniti. Svi koji su ga poznavali znaju – s njim ste uvijek osjećali sigurnost, iskrenost i poštovanje. Bio je onaj koji je znao slušati, ali i onaj koji je znao nadahnuti.

Nastavit će živjeti u svakom potezu kista koji je potaknuo, u svakom razgovoru koji se zbog njega dogodio, i u svakom novom susretu umjetnika u Borovici.

Dragi Pepi, u ime Mjesne zajednice, župne zajednice i Zavičajne zajednice Borovica hvala ti za sav doprinos kulturi, umjetnosti i promociji naših prostora. Tvoje ime ostat će zapisano – ne samo u katalozima i monografijama – već u srcima ljudi. Počivaj u miru, ondje gdje boje nikada ne blijede.

Nikola Šimić

• • • • •

U rujnu 2010. godine na nekropoli Radimlja kod Stoca jedan Varešanin

Stjepan Šimić Pepi (1967. – 2025.)

proglašen je laureatom na pjesničkom natječaju "Slovo Gorčina". Te večeri tu je samo još jedan Varešanin, rokerski odjeven, došao na svoju ruku, ali s pozivom iznutra: doživjeti poetsku noć i podržati kolegu umjetnika, ujedno i zemljaka, podijeliti vareški ponos. To je bio Pepi i ova je anegdota zato da pokaže njegovo življenje kulture, umjetničku širinu i radovanje tuđem uspjehu kao svom jer dotad smo se samo površno poznavali. Praktično smo se i upoznali ljeta te godine kada je u "Jazz" klubu u povodu 25. obljetnice svog stvaralačkog rada održao samostalnu likovnu izložbu. Svom gradu na dar, jer život ga je odveo u Stolac. Ali od tog trenutka počinje se sve više vraćati Varešu i 2015. godine već je sazrela za provjeru u praksi njegova ideja o pokretanju umjetničke kolonije pod motom "U šumi zaboravljenog kraljevstva", čime je obuhvatio kraljevski grad Bobovac i mjesto vlastitog porijekla – Borovicu. Kad su umjetnici prvi put ondje došli po njegovu pozivu, izgledalo im je začudno, daleko, ali i nestvarno lijepo pa inspiracije nije manjkalo, a ni želje da se ponovo dođe.

Art Colony Borovica postaje projekt po kojem Pepija prepoznaju i rado mu se odazivaju iz Hrvatske i Srbije, iz Slovenije i Makedonije, a onda i Bugarske, Poljske, Češke... Počelo je sa slikarstvom, pa se domalo proširilo na grafiku i na kiparstvo, no Pepi ponovo dokazuje svoju širinu kada uključuje

goste književnike i glazbenike. Tri dana kolonije i tri vrste umjetnosti, oslobađanje emocija je bilo takvo da se i danas o tome prepričava. Pepi kao centralna figura ACB-a postaje omiljen zbog silne količine strpljenja i ležernosti, a svojom blagom naravi i humorom pridobiva i one zategnute, manje druželjubive. Umio je sjajno potaknuti na zabavu povrh svega jer što je život bez doze boemstva.

U međuvremenu Pepi postaje v.d. ravnatelj gradskog Centra za kulturu i dolazi na poziciju s koje može dalje otvarati vrata umjetnosti u samom gradu, pa stvara prostora i za kazališnu umjetnost. S VaArt festivalom unosi novi koncept i uozbiljen pristup, a postavio je i temelje memorijalu "Goran Ipe Ivandić". Osobni respekt prema kulturi pokazao je zamijenivši svoj rokerski i umjetnički stil odijevanja na otvorenju VaArt-a košuljom i kravatom; nastranu umjetnička sloboda – zna se što je red. Jako je pazio i na dizajn svega što je kreirao.

U Borovici pak koncem lipnja 2024. održano je jubilarno deseto izdanje umjetničke kolonije na kojoj smo, stjecajem okolnosti, bili zajedno za promotorskim stolom. Organizirao je simpozij posvećen svom imenjaku Stjepanu Dragojloviću, koji je stoljećima čekao nekoga (Željka Ivankovića) da objelodani činjenicu kako se radi o Borovićaninu koji je zapravo otac bosanskoga slikarstva. Uz simpozij dogovorena je izrada Dragojlovićeve biste, čime je Pepi zaokružio još jedan iznimno značajan posao i tako okrunio jubilarno izdanje ACB-a.

Ove je godine bila zakazana 11. likovna kolonija u Borovici od 4. do 7. srpnja. S Pepijem prikovanim za bolnički krevet postaje jasno da ipak neće biti održana, Štoviše, 5. srpnja stiže vijest da je preminuo, a pokopan je 7. srpnja, upravo na dan u kome bi, da ga smrt nije onemogućila, ispraćao kolege umjetnike s ACB-a. Uspio joj je barem malo doskočiti tako što je toga dana okupio ljude da se njega isprati.

Neka ti je laka zemlja Pepi, prijatelju dobri, uz posljednji pozdrav od kolega umjetnika iz Vareša, od nas iz redakcije lista *Bobovac*, od Podružnice HKD Napredak u Varešu.

Mladenko Marijanović [B]

POSLEDNJI POZDRAV

Dana 19. lipnja preminu

**JOZO MILETOVIĆ Stijepa
(1941. – 2025.)**

Rođen je u Vijaci, umro u Zenici,
pokopan u Vareš Majdanu.
Ostaje živjeti u našim sjećanjima.
Počivao u miru.

Obitelji Jurkić i Babić

TUŽNO SJEĆANJE

Navršilo se 19 godina otkako s nama više nije
naš jedini sin i brat

NENAD BOŽIĆ**(8.VII. 2006. – 8.VII. 2025.)**

S tugom koju vrijeme izbrisati neće
zauvijek ćeš ostati u našim srcima i mislima.
Počivaj u miru Božjem.

Tvoje mama i sestre s obiteljima

TUŽNO SJEĆANJE

Dana 8. srpnja navršilo se devet godina
od smrti našeg dragog supruga i oca

TOMISLAVA RAJIĆA**(14.II.1957. – 8.VII.2016.)**

Zauvijek ćeš biti naša ljubav, naš najveći ponos.
Počivaj u miru.

Barbara i Ana

TUŽNO SJEĆANJE**(8.VII.2024. – 8.VII.2025.)****JELA DIVKOVIĆ rođ. Mrljić**

Prošlo je godinu dana od tvoje smrti,
ali još uvijek smo u mislima i snovima zajedno.
Toplinu tvog srca, osjećaj ljubavi iz duše i spokoj koji
pruža samo majčin zagrljaj, pamtit ćemo zauvijek.
Počivala u miru Božjem.

Violeta i Sanja

TUŽNO SJEĆANJE**(8.VII.2024. – 8.VII.2025.)****JELA DIVKOVIĆ**

Prošla je tužna godina dana otkada nisi više s nama, ali
jesi u našim srcima i našim mislima – svaki dan.
Često i rado te spominjemo jer si to zavrjedila svojom
dobrotom i ljubavlju koju si nam pružala cijeloga života.
Počivaj u miru Božjem.

Tvoja braća Mato i Josip te sestre Marija i Janja

U SPOMEN

Dana 9. srpnja navršilo se 11 godina od smrti naše
drage mame, bake i punice

BARBARE DUŽNOVIĆ rođ. Kokorović**(1947. – 2014.)**

Draga naša, s ljubavlju te se sjećamo i čuvamo te
u našim srcima. Počivaj u miru Božjem.
S ljubavlju,

Irena s obitelji

U SPOMEN**BOŽO KALFIĆ Mije****(1940. – 2023.)**

Ostaje zauvijek u našim srcima i sjećanjima.
Počivao u miru Božjem.

Supruga Monika, djeca Željko, Markica, Dragana,
Goran i Mijo, zet, nevjeste, unučad i prauku

TUŽNO SJEĆANJE

DRAGICA KALFIĆ
rođ. Semunović
(1916. – 1997.)

ANKICA ZADRO
rođ. Drijenčić
(1938. – 2003.)

MIJO DRIJENČIĆ
(1939. – 2008.)

NADA KALFIĆ
(1949. – 2008.)

S ponosom, ljubavlju, zahvalnošću, bolom i tugom živite u našim srcima i mislima.
Vaši: Kaća i Onjegin, Željko i Miro s obiteljima

TUŽNO SJEĆANJE (20.VII.2015. – 20.VII.2025.)

Navršava se deset godina otkako je preminula
naša draga

JANJA PAVIĆ rođ. Filipović

Zauvijek ostaješ živjeti u našim srcima i mislima.
Počivaj u miru Božjem.

Suprug Mišo, kćeri Borka i Slavica

TUŽNO SJEĆANJE

JOZO PAVIĆ
(1904. – 1960.)

KATA PAVIĆ
(1908. – 1941.)

ANĐA ANDIĆ rođ. Pavić
(1936. – 2023.)

Počivali u miru Božjem.

Sin i brat Mišo Pavić s obitelji

U SPOMEN
Na naše drage
BORISLAV KOROUŠIĆ
(1942. – 2002.)

ANICA KOROUŠIĆ
rođ. Filipović
(1951. – 2021.)

Počivali u miru Božjem.

Sinovi Dalibor i Danijel te ostala obitelj

SJEĆANJE
ZAKARIJA DODIK
(1939. – 2024.)

KATARINA DODIK
(1943. – 2010.)

Hvala vam za svu ljubav
koju ste nam pružili.

Počivali u miru.

Vaši najdraži

TUŽNO SJEĆANJE
na naše drage roditelje
LJUBICA JOSIPOVIĆ
(7.VI.1995. – 7.VI.2025.)
FRANJO JOSIPOVIĆ
(7.VII.1995. – 7.VII.2025.)

Vrijeme prolazi, a mi s ljubavlju i poštovanjem čuvamo
uspomene na vas. Počivali u miru Božjem.

Vaša djeca s obiteljima

TUŽNO SJEĆANJE
Na naše drage
FRANO MAROŠEVIĆ
(1936. – 1993.)
ZDENKA MAROŠEVIĆ
(1970. – 1992.)

Vrijeme prolazi, ali sjećanje na vas ne blijedi.

Počivali u miru Božjem.

Vaši najmiliji

IZ STARIH ALBUMA

Oltarni prostor župne crkve u Vijaci iz ranijeg doba

Rješenjem Ministarstva obrazovanja, nauke, kulture i športa Federacije BiH, broj 08-651-311-4/98, list "Bobovac" upisan je u evidenciju javnih glasila pod rednim brojem 817, a mišljenjem istog ministarstva oslobođen je plaćanja poreza na promet proizvoda

osnivač i izdavač: HKD "Napredak", Podružnica Vareš • za izdavača: Mario Mirčić • adresa uredništva: 71330 Vareš, Zvijezda 25, tel.: +387(0)66/116-025, fax: +387(0)32/843-094 • internetska adresa: <http://www.vares-bobovac.com> • e-mail: listbobovac@hotmail.com • žiroračun u KM: 3385802224035182 kod UniCredit Bank d.d., s naznakom: za list "Bobovac" • račun za devizne uplate: 20013680001, IBAN broj: BA39 3385 8048 2407 4883, SWIFT: UNCRBA 22 • cijena godišnje pretplate: BiH – 30 KM, zemlje regije i Europske unije – 106,80 KM (55 €), Sjeverna Amerika i Australija – 120,00 KM • naklada: 500 primjeraka • izlazi jedanput mjesečno • glavni i odgovorni urednik: Mladenko Marijanović • uredništvo: Zlatko Filipović, Čedomir Jelić, Dubravko Tokmačić i Mijo Vidović • tisak: "Dobra knjiga" d.o.o. Sarajevo

MOJ MIR

U pogledu mogućeg razvoja zdravstvenog i gastroturizma na području općine Vareš posebno je zanimljiv južni dio planine Zvijezde na kome se ugnijezdilo selo Mir, koje s Bijelim Borjem i Vresikom čini cijelinu i potencijal na putu Vareša u turističke vode Bosne i Hercegovine.

Područje s već izgrađenim smještajnim objektima i uređenom osnovnom infrastrukturom, s dominantnim pogledom na okolicu, mitsku pozornicu božanstava – Bogoš, Peruna i nevjeste Zvijezde, može predstavljati osnovu da u skorijoj budućnosti (i) ovaj vareški zakutak, zaklonit i čist, bude prepoznat kao zračna banja s nazivom koji će i sam biti jasan i privlačan: Moj Mir. Jest da cesta, put do ovoga sela vodi usko i uz komac "kao uz nos", ali ono što čeka iza prijevoja vrijedi svakog napora.

Odmah na prijevoju, desno, lokalno je groblje ispunjeno stećcima, dokazom da se ovdje obitava stoljećima. Nekropola stećaka nalazi se na poziciji s koje se pruža naročito dobar pogled i čini cjelinu s nekropolama na Višnjicima, Šikuljama, Budoželju. Ti tajanstveni nadgrobni su naše nacionalno blago, za koje inače slabo marimo. I dandanas traje njihovo uništavanje, no na Miru to nije slučaj. Čak i udaljena

nekropola u gustišu na obroncima Bogoš pripažena je od strane mještana.

I zamislite sebe kako na Miru sjedite na miru zavaljeni u stolicu, kao u krilu Bogoš (staroslavenskog boga ljubavi i spokoja), s lonkom čaja od ljekovitih bilja iz okolice i činijom meda posutog orasima. S tom potporom za imunitet i za ljubavne aktivnosti, s pogledom u nedogled, otvarate škrinju prošlosti i budućnosti ovoga kraja.

Nije loše ni pokrenuti se. Uz komad špeka i glavicu luka, jer planina izgladni, može se poći u hodnju i upoznavanje onoga što okolica ovog sela nudi. Najveća nagrada je svakako uspon do samog vrha Bogoš, a mještani su aktivni i stazu do gore drže prohodnom. No, nije se iznenaditi ako šetnja donese i susret s kraljem zvjezdanskih šuma. Mrki medo je ovdje čest gost pa uz komad pogače na dar može ga se "upitati za zdravlje". On zna za ljude kao i oni za njega, svatko živi zasebno u miru, jer u prirodi svaka životinja ima svoju svrhu kao što svaka bolest ima svoju biljku. Mir je ovdje domaća riječ, a svakako i univerzalna za traženje zaklona od gradske buke i svakodnevice.

BOBOVAC

